

רע"פ 1306/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 1306/17

לפני:
המבקש:

כבוד השופט נ' הנדל
פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
חיפה בע"ח 41030-12-16

בשם המבקש:

עו"ד יואל גולדברג

החלטה

1. מונחת בפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (ע"ח 41030-12-16, כבוד השופט יחיאל ליפשיץ), בגדרה נדחה ערר על החלטת בית משפט השלום (צ"א 58223-11-16 כבוד השופט זיו אריאלי), אשר דחה בקשה מטעם המבקש להורות על שחרור נכסיו שנתפסו - דירות, חשבונות בנק ורכב. כך פרט לעניין יישומי של שחרור סכום בשיעור שנקבע על ידי בית משפט השלום.

נגד המבקש מתנהלת חקירה בחשד לשוחד, קבלת דבר במרמה, הפרת אמונים בתאגיד, הלבנת הון ועבירות מס. עיקר החשדות הן כי המבקש, בעת שעבד בעבר בתפקיד בכיר בחברת "אגד", קיבל תשלומי שוחד בהיקף של מיליוני שקלים. זאת עבור פעולותיו במסגרת הליך בוררות שהתנהל בשל סכסוך בין חברת "אגד" לבין חברת "מרצדס בנץ".

לנוכח החשדות ולבקשת המשיבה, הוציא בית משפט השלום, בשלהי חודש נובמבר 2016, מספר צווים כדלקמן: צווים לתפיסת שתי דירות בחיפה הרשומות על שם המבקש; צו לתפיסת רכב הרשום על שמו; צווים להקפאת שלושה חשבונות בנק הרשומים על שמו - בהם הייתה יתרה של כ-4.85 מיליון ש"ח; וצו לתפיסת חשבון בנק נוסף (שבהמשך שוחרר) על שם אחרת. יוער כי ביחס לרכב ולדירה, דובר בתפיסה ברישום בלבד, והנכסים נותרו ברשות המבקש.

2. בית משפט השלום דחה, ברובה המכריע, בקשה לביטול הצווים שהגיש המבקש. נקבע, כי בשלב מוקדם זה של החקירה, מסכת הראיות מלמדת על קיומו של חדש סביר הקושר את המבקש לעבירות. יחד עם זאת, הוער כי יש מקום להבחין ביחס לעוצמת החשד הסביר בין שני סכומים: סכום של 5.6 מיליון שביחס אליו החשד הינו בעוצמה גבוהה; וסכום של 4.7, שלגביו החשדות הם בעוצמה נמוכה, ונסמכים על ראיות נסיבתיות. על רקע האמור, הוכרע כי הכף נוטה לעבר המשך החזקת הרוב המוחלט של התפוסים בידי המשיבה. יחד עם זאת, נקבע כי בפרט לנוכח חזקת החפות, הזכות לאמצעי מחיה סבירים ועוצמת החשד הסביר ביחס לחלק מהעבירות – יש מקום להותיר בידי המבקש סכום של 250 אלף ש"ח. זאת, באופן שבו אחד החשבוניות ישוחרר, ויותר בו הסכום האמור.

בית המשפט המחוזי דחה ערר שהוגש על החלטה זו. בין היתר, נקבע כי חרף העוצמה הלא גבוהה של החשדות ביחס לחלק מהסכום, על סך 4.7 ש"ח, לנוכח היקף הנכסים העצום שצבר המבקש (לטענתו למעלה מ-30 מיליון ש"ח), ובשים לב לתשובות הבלתי מספקות על פני הדברים שנתן בהקשר זה – החשד לא התפוגג. מכאן, מתבקש כי נכסיו לא יהיו בסכנת הברחה.

3. לטענת המבקש, הוא ערך בעבר הליך של גילוי מרצון לרשויות המס בהתייחס לכל הונו. במסגרת אותו הליך, שולם מס על סך 7.5 מיליון שקלים ונחתם הסכם שאושר על ידי רשות המיסים. מכאן, לטענתו, אף אם היה מדובר בשוחד – עניין שהוא מכחיש – לא ניתן לתפוס היום כספים אלה, ש"הוכשרו" במסגרת הליך הגילוי מרצון. טענה נוספת שהעלה, היא כי בשלב זה לא נותרו לו מקורות מחיה, באשר המשיבה תפסה וחסמה את כל חשבוניותיו ורכושו. עוד לטענתו, עיקול חשבוניותיו מהווה צעד לא מידתי – בפרט באשר נקבע כי מתקיים חשד בעוצמה גבוהה אך ביחס לסכום של 5.6 מיליון ש"ח. בנסיבות אלה, ניתן היה להסתפק לשיטתו בעיקול הדירות, ששוויין לטענתו כ-5.5 מיליון ש"ח.

4. לאחר עיון במכלול טענות המבקש, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה. אין בידי לקבל את טענת המבקש כי הכסף "הוכשר למהדרין" במסגרת הליך הגילוי מרצון. כפי שעולה מהכרעת הערכאות דלמטה, הסכם הגילוי מרצון נגע לעבירות מס. מכאן, השלכתו של הליך זה לעניין החשדות המיוחסות למבקש, ובעיקרן עבירת השוחד – מוגבלת. הדברים אמורים אף מבלי שנדרשתי לתוקפו ולמעמדו של ההסכם במסגרת הליך הגילוי, למשל לנוכח טענת המבקש בפני רשויות המס כי מקור הכסף הוא ב"עמלות". עוד יוער בהקשר זה, כי בית המשפט קמא ציין שהחקירה נגד המבקש נפתחה ללא קשר להליך הגילוי, וזאת לבקשת הרשויות בגרמניה.

לעניין טענת המבקש כי לא נותרו לו מקורות מחיה, כאמור, בית משפט השלום הורה על העברת סכום של 250,000 ש"ח מהחשבוניות לרשותו. בית המשפט המחוזי התייחס לאפשרויות היישומיות העומדות בפני המבקש בהקשר זה, עולה, כי נשקלו בכובד ראש זכות הקניין של המבקש ויכולתו להתקיים בכבוד, וכן ניתן משקל לכך שהחשדות נגדו עודם נחקרים והוא אך בגדר חשוד. יחד עם זאת, הוכרע כי בשלב זה יש הצדקה להמשך החזקת הרוב המכריע של התפוסים בידי המשיבה. בית המשפט קמא ציין כי תכליתו העיקרית של החילוט היא מניעת הברחת רכוש שאפשר שיתברר כי הושג בפשע. שיקול זה מתקיים אף כלפי כספיו של המבקש המצויים בחשבון הבנק.

סיכומי של דבר, ערכאות קמא דנו בטענות המבקש ביסודיות. יצוינו השיקולים הבאים המטים את הכף נגד קבלת הבקשה: האחד, עסקינן בשלב מקדמי של חקירה. לענייננו, התמונה כעת מטבעה אינה ברורה, אך משרטטת בשלב זה תרחיש שיש בו כדי להצדיק את מתן הסעד המידי במעמד צד אחד והשאת הצו על כנו לאחר קיומו של עיון במעמד שני הצדדים; השני, הגם שבית משפט השלום הבחין בין כמחצית מהסכום של כ-10 מיליון ש"ח, לבין החצי האחר – מבחינת

עוצמת החשד, הרי עולה כי די בכוחו של החשד כדי להשליך על המכלול; שלישי, נערכה בחינה מידתית של העניין, בכך ששחרר, כאמור, סכום מכוּבד לטובת המבקש; רביעי, בהינתן השיקולים האמורים, אף יש משקל למסגרת הדיונית, דהיינו בקשה למתן רשות ערר בגלגול שלישי.

5. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד בשבט התשע"ז (10.2.2017).

ש ו פ ט
